

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Med pomembnejše pridobitve Kozarj sodi tudi gasilski dom, ki so ga zgradili leta 1981.

Kozarčani so se v veliki večini odzvali prizadevanjem za ureditev kraja.

IZ KS KOZARJE

Prednost komunalnim problemom

Medtem ko se v marsikateri KS še niso dobila zdrnila od zime in hudega mraza, ki jo je spremljal, v KS Kozarje že v širokem zamahu rešujejo probleme, ki so se jim nakopičili v zadnjem času. Tokrat so med drugim postavili v ospredje vodo in kanalizacijo, ki še vedno predstavlja ključni potrebi kraja.

Problem kanalizacije je očiten še zlasti na območju Kosovega polja in Majlonda, kjer ta sploh ni urejena. Nedavno so si že priskrbeli lokacijsko dokumentacijo in kompletne projekte za pridobitev gradbenega dovoljenja, s čimer bodo potem lahko začeli z gradnjo. Da dovoljenja niso dobili že prej, je bilo krivo to, da so morali čakati na lokacijsko dokumentacijo za Kosovo polje. Zdaj ko jo imajo, se je začelo vse skupaj hitreje premikati.

»Krajani so to gradnjo vzeli kar najbolj resno,« je ob tem povedal predsednik sveta KS Franc Šebenik. »Tako so tudi sami plačali načrte, velika večina (96 odstotkov) pa je izrekla potrebno soglasje za prekop zemljišč.«

Podobno zavzeto so se Kozarčani lotili tudi vprašanja preskrbe z vodo v zaselkih Žeje, Žulova vas in Nasperska pot. Tudi v tem primeru gre predvsem za novejša naselja, ki pač niso mogle

dobiti vsega že ob samem začetku. Na Nasperski poti so problem rešili tako, da koristijo začasni priključek, gradbeni odbor pa je dosegel, da se pridobi lokacija za legalni vod. Za Žeje in Žulovo vas pa načrtujejo gradnjo novega vodovoda. Tudi tu so projekt plačali sami prizadeji, naročena pa je že lokacijska dokumentacija, s katero bodo lahko zaprosili za gradbeno dovoljenje in si obenem prizadevali, da pridejo v program SKIS.

Podobno v teh dveh zaselkih pričakujejo tudi projekt za napeljavo telefona, ki so ga prav tako plačali krajani sami. Žeje pa bodo mimo tega še letos dobile tudi novo transformatorsko električno postajo na A drog.

»Vse to dokazuje, da hkrati rešujemo več problemov, kakor se pač hkrati tudi porajajo,« je zaokrožil široko paleto načrtov Franc Šebenik.

V naslednjem srednjeročnem obdobju ob vsem tem v Kozarjah ne bo veliko časa za počitek. Med drugim v tem času tu načrtujejo še novo trgovino na območju Kosovega polja, ki jo bo gradil ljubljanski Mercator. Kolikor ne bo kakih nepredvidenih težav, bodo z gradnjo le-te začeli že drugo leto.

»Sploh si prizadevamo, da bi v naslednjem srednjeročnem obdobju izpeljali kar največ zadanih nalog in da bi bila naša KS vsaj na področju

infrastrukture optimalno urejena,« je ob tem še dodal Franc Šebenik.

Podobno kot pri komunalnem, Kozarčani tudi pri družbenopolitičnem in drugem družbenem delu ne držijo križem rok. Še zlasti prizadevna sta, kot pravijo, RK in gasilsko društvo. Nekoliko več težav pa je z delegatskim sistemom v kraju, ki kljub zapriseženim načelom še vedno ne najde prave poti za učinkovitejše delo.

»Mislim da je temu precej krivo to, da vsi delegati preprosto niso dovolj seznanjeni s problemi v KS,« je problem nekoliko bolj osvetlil Drago Žagar, predsednik KK SZDL. »Če delegat ne pozna zadevne problematike, pač ne more o njej razpravljati na občini.

Prav tako pa so mnogi tudi prepričani, da je na občinski skupščini že tako ali tako vse odločeno in da torej ni moč na kaj vplivati. Ni pa tudi povratnih informacij iz občinske skupščine in delegatske gradivo je še vse preopogosto preobsežno in prezahtevno, kar nadalje odvrča delegate od aktivnejšega dela.

Sicer pa je, kot nadalje ugotavlja Drago Žagar, delo v KS žal še vse preveč zreducirano na posameznike, medtem ko mnogi drugi bolj ali manj pasivno stojijo ob strani. Zavzetosti manjka predvsem pri mladih, v mladinski organizaciji, ki kar ne ujame koraka z drugimi, aktivnejšimi organizacijami. Njihovo pasivnost si deloma razlagajo s tem, da pač še vedno nimajo ustreznega prostora, kjer bi se shajali. Za zdaj sicer enkrat tedensko koristijo prostor KS, kar pa je očitno premalo. Kako jih bodo pripravili k aktivnejšemu delu, vsekakor ostaja vprašanje, toda pri roki je dovolj vzorov – prizadevnih organizacij in aktivov, ki tudi nimajo vsega, kar rabijo, a kljub temu dobro delajo.

BRANKO VRHOVEC

PRISPEVEK NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

Študija za preureditev dveh avtobusnih postaj v Vipavski ulici v Koleziji je nujna!

Vrsto let po zasnovi, projektiranju in izgradnji Vipavske ulice smo zaradi potreb prebivalstva uvedli avtobusno progo št. 1. Proga je v našem mestu ena izmed ekonomsko najbolj upravičljivih. Na progi vozi zgolj avtobus. Ko smo pred tremi leti križišče Vipavske in Gerbičeve ulice opremili s

semaforjem, smo v Vipavski ulici uredili ob križišču tri prometne pasove. Tedaj smo prejšnje hodnike za pešce znatno zožili. Avtobusna postajališča smo potrebam primerno odmaknili od križišča proti Gradaščici. Uvozna postaja bi že sedaj morala biti na drugi strani križišča. Hodnik za pešce je za prometne potrebe daleč preozek in celo v gramozu.

Ob prometnih špicah, od 6.30 do 8.00 in od 12.30 do 13.30, ko gre 1000 učencev in bo šlo še 1000 študentov v šole in na fakultete, ki so vse v centru mesta, nastaja pri vstopanju in izstopanju velika gneča, kjer so lokalni prebivalci občutno prizadeti. Že pri sedanjem stanju bi morali ob špicah vsaj zjutraj voziti dodatni avtobusi, ki bi bili namenjeni izrazito samo učencem in študentom. Tudi če bi »Integral« zjutraj uvedel vstop v avtobuse pri dveh vratih, bi se promet hitreje odvijal. Eno uro bi pač sodeloval še en prometni inšpektor ali pa celo en šolski vzgojitelj, da bi pazil na vozne karte.

V skici smo prikazali le neke možnosti za razširitev sedanjih avtobusnih postaj in nekaj možnih novih lokacij. Vse prikazane lokacije so zelo težke, saj močno posegajo v vrtove lastnikov ob cesti. Prostor ima le lokacija v izvozni smeri; toda ta je cela preko Gradaščice, kjer sicer ni nobenih ovir. Ima pa seveda to zelo veliko napako, da leži izven naselja Kolezija, kar gotovo ni najboljše rešitev. Vsekakor bo treba za prebivalce in za 2000 mladih nekaj urediti.

Prične naj se z akcijo vsaj za eno novo lokacijo. Izdela naj se vse potrebne postopke in izvedbena dokumentacija.

KS DOBROVA PRI LJUBLJANI

30 let od začetka gradnje vodovoda

Komaj slab kilometer od zgodovinskega kraja je v času NOB bival od 1942–43 CK KPS v Gavgarjevi hiši je izvir pri Šmeškariju. Nedaleč od tega izvira je 7. maja 1942 vaška zaščita slavila nad Italijani veliko zmago. Iz tega izvira je zdaj napeljavno omrežje vodovoda, ki napaja vasi Gaberje, Hrušovo, Stranska vas, Šujica, Dobrova, Rezori in Komanija.

Priprave in začetek gradnje tega omrežja sta bila že v letu 1954. Leta 1955–56 pa je bilo delo že v polnem teku. Leta 1958 je bilo že zgrajeno omrežje od Šmeškarija do Rezor. Nad vasjo Razori pa zgrajeno zajetje in rezervoar z namenom, da v slučaju okvare trase od Šmeškarija do Dobrove začasno oskrbuje potrošnike z vodo. Leta 1955 je bil imenovan od takratne občine Dobrova gradbeni odbor. Mladi veterinar dr. Leo Šuštaršič, ki se je službeno preselil v vas Dobrovo in prevzel predsedstvo, člani pa so bili Ivan Dolinar, Ivan Svete, Jernej Kozamerni, Franc Remic in Franc Armič. Na sestankih po vaseh so se dogovorili in odločili za samouprisanje, vsota prispevka je bila določena za gospodinjstvo po 18.000 SD. Za kmetovalce pa po moči in reži živine. Leta 1956 je takratna občina Dobrova posodila gradbenemu odboru 20.000.000 SD, da je delo normalno potekalo.

Po izgradnji omrežja vodovoda je bil izvoljen za upravljanje vodovoda odbor. Predsedstvo je prevzel Ivan Svete, ki še sedaj vodi ta odbor. Člani pa so se večkrat menjali.

Prvotno je pristopilo k vodovodu 250 gospodinjstev, pozneje pa je naraščalo, danes pa je 480 odjemalcev vode. Od leta 1954 do danes se je tudi prebivalstvo skoraj podvojilo. Zgrajena je bila tudi

nova osnovna šola, ki je tudi velik odjemalec in uporabnik vode. Vode je že začelo primanjkovati na višjih predelih, zato je bilo nujno narediti prečrpovalne naprave z rezervoarjem nad Šimcem, ki sedaj napaja novo šolo in vsa gospodinjstva. Ta novo zgrajeni rezervoar so si sredi decembra 1984 ogledali predstavniki občine in KS. S tem je bil objekt tudi uradno prevzet v upravljanje.

Ker število prebivalcev in gospodinjstev iz leta v leto narašča je odbor za upravljanje vodovoda v srednjeročnem načrtu predvidel, da se zgradijo prečrpovalne naprave z rezervoarjem nad novim naseljem Selo pri Hruševu, kjer je predvideno 60 gospodinjstev, napajal pa bi del Gaberje, Sela in Hruševa. Zgradila bi se tudi prečrpovalna naprava nekje nad vasjo Stranska vas, Drazevniku in Dobrovi – Graben to je sedaj nekje v sredini Horjulske ceste. S tem bi bila za nekaj časa preskrba vode zagotovljena.

Finančna sredstva bi se zbrala iz prispevkov plačane vodarine od gospodinjstev in prispevka vključitve novega gospodinjstva. Sedanja poraba je povprečno 3 litre na sekundo, iz zajetja pa bi se lahko dobilo skoraj 8 litrov na sekundo.

Od kar je zgrajen nov most čez Gradaščico pri vasi Šujica ni več prekinitev vode, ker je napeljava skozi Gradaščico zaščiten. Lepo je, da se po tridesetih letih uporabe zdrave, čiste in pitne vode spomnimo tudi tovarišev, ki so takrat žrtvovali zelo veliko prostega časa za izgradnjo vodovoda. Nekateri od teh tovarišev so že pokojni, Ivan Svete pa že 30 let sodeluje pri urejanju vodovoda. Vsem, ki so kakor koli pripomogli in še pomagajo, da nemoteno uporabljamo vodo, najlepša hvala. Jože Komat